

PIAE LACRIMAE

QVIBVS
ACERBISSIMVM FVNVS

VIRI

DVM VIVERET
NOBILISSIMI PRAECLARISSIMI DOCTISSIMI

DOMINI

FRIDERICI
BERGERI

SCHOLAE CATHEDRALIS NVMBVRGENSIS PER
SEXAGINTA ET OCTO QVASI ANNOS

RECTORIS LONGE MERITISSIMI
PRAECEPTORIS SVI DESIDERATISSIMI
IPSO EXEQVIARVM DIE

xvii KAL. OCTOBR. A. cto 1000 xxx

PROSEQVNTVR

ALVMNI EIVSDEM SCHOLAE PRIMO
ORDINI ADSCRIPTI.

NVMBVRGI,
Typis BALTHAS. BOSSEGELII, Privil. Typogr.

Ue, huc frequentes currite, currite,
Spectate funus, nemo quod vsipiam
Vidit locorum, nec videbit
Tempora per spatiosa vitae.

Quis rector vnquam tam potuit diu
Praeesse ludo, non sine maximo
Fructu? quis annos pene centum
Saluus et incolumis peregit?

BERGERE, summum vult proprium TIBI
Hoc esse Numen: sic pietas TVA,
Virtusque recte pertinacis
Praemia larga capit laboris.

Nunc ite, molles, dicite, carcerem
Summo vocari iure domum scholae,
Hanc esse pilstrinam dolore,
Multiplicique malo repletam.

Non est viretum, credite, gratius,
Quam, quae referta est discipulis, schola:
Hic arbores crescunt, futuris
Commoda temporibus datúrae.

Hic hortulani munere fungitur
Rector fidelis, qui lolium necat,
Quod procreat passim iuuentae
Feruor et amplificat repente.

Sed est voluptas, credite, maxima,
Spectare fructus, quos parit indoles
Selecta, compensatque durum
Cum cumulo studium benigno.

Non ergo nobis vita scholastica
Praedestinos abbreviat dies;
Proluxiores imo reddit,
Delicias pariendo veras.

Accedit, omnem quae nimium fugit
Potus et vsum, sobrietas, cibi,
Quae, sedulos propter labores,
Debet adesse scholae magistris.

Non ergo mirum, quod fere seculum
BERGERE, totum vita replet TVA,
Quae sanctitatis clara imago
Discipulis fuit & magistris.

Tandem beata morte petis scholam
Praestantior, quam regio poli
Complectitur, felicitatis
Fontibus omnigenae refertam.

Diuinitatis nunc iubar adspicis
Coram coruscans, luceque candida
Illius effulges, minores
Luna velut micat inter ignes.

Perfecta nobis non sapientia
Vnquam paratur; mole sub aspera
Dum corporis duri fatiscens
Spiritus affiduo gemiscit.

Compagne tandem libera corporis,
Mens nostra veram rite scientiam,
In sedibus coeli beatis,
Munere consequitur Iehouae.

Hinc TE beatum, VIR VENERABILIS,
Nos aestimamus, quod tenui schola,

Quae floret in terris, relicta,
Aethereo refides Lyceo.

Mundum relinquens, non moreris tamen,
BERGERE, totus; gloria permanet
Semper superstes, comprehensa
Pectoribus sine fine gratis.

Mens nostra corpus destituet prius,
Et mors duorum vincula distraheth,
Quam nos, VIR AETERNVM COLENDE,
Non meminisse TVI queamus.

Nos orphanorum more sedebimus
Collacrimantes ad tumuli locum,
Qui molliter corpus fouebit,
Vsque TVOS cineres colentes,

Quid? quod parentem fama vetat mori,
Virtus paravit quam sibi FILII,
Qui prouidum mentis sagacis
Dexteritate refert parentem.

Ramos in amplos arbor vt ardua,
In pronepotes gens TVA funditur,
Qui gloriam multis auitam
Auctibus amplificare pergunt.

Nunc ergo moestis sit lacrimis modus:
BERGERE, prorsus nil TIBI surripit
Immite fatum, quam quod annis
Perdiderat nimis senectus.

Et summa mundo mox veniet dies,
Quae membra saluo restituet TIBI,
Instructa coelesti vigore,
Perdere quem senium nequibit.

† † †

78 M 496

ULB Halle 3
001 618 148

TA-506

KONP

017

PIAE LACRIMAE

QVIBVS
ACERBISSIMVM FVNVS

VIRI

DVM VIVERET

NOBILISSIMI PRAECLARISSIMI DOCTISSIMI

MINI

DERICI GERI

ALIS NVMBVURGENSIS PER
OCTO QVASI ANNOS

NGE MERITISSIMI

VI DESIDERATISSIMI

QVIARVM DIE

FOBR. A. cto 1000 xxx

QVVNTVR

EM SCHOLAE PRIMO

ADSCRIPTI.

MBV RGI,
SSOEGELII, Privil, Typogr.

